

شورای کارگری «گرونرلوکا» (GRUNERLØKKA) جرقه ای در تاریکی

ملک پیرخضری

دوازدهم اردیبهشت هشتاد و هفت

اینکه سرانجام کار شورای کارگری ناحیه «گرونرلوکا» (GRUNERLØKKA) در شهر اسلو پایتخت کشور نروژ چه خواهد شد؟ پرسشی است که در حال حاضر حتی برای دست اندرکاران و فعالان مصمم و پرشورش نیز هیچ پاسخ روشنی ندارد. آنچه اساسی است این است که این شورا به طور قطع باید تشکیل می شود. پروسه پیدایش شورا تبلور واقعی ترین جنب و جوش ها و رویکرد رادیکال شمار کثیر کارگرانی است که در لحظه ای معین به تأسیس آن اهتمام کرده اند. برای شناخت دقیق تر شورا باید به همین پروسه رجوع کرد و با نگاهی طبقاتی و ضد سرمایه داری آن را مورد کندوکاو قرار داد.

تهاجم وسیع و همه جانبه سرمایه جهانی به سطح معیشت و هست و نیست چند میلیارد توده فروشنده نیروی کار در سراسر جهان، همه جا را از درد و خشم و عصیان آکنده است. سرمایه داران در سراسر دنیا با تمامی قدرت می تازند. دولت ها برنامه ریزی ضد انسانی سرمایه برای سلاخی بی مرز بهای نیروی کار و هموارسازی مسیر افزایش اضافه ارزش ها را به شروط قهری زندگی و زنده ماندن انسان های کارگر تبدیل کرده اند. وحشت از بیکارشدن، فقدان هر نوع امنیت معیشتی، سیاسی و اجتماعی، کاهش چشمگیر امکانات دارو و درمان و آموزش همه جا در میان آحاد طبقه کارگر بین المللی به بحث روز تبدیل شده است.

نظام سرمایه داری برای پیشبرد این مقاصد سیاه ضد انسانی از همه چیز و همه اهرم ها و امکانات سود می جوید. از پلیس و ارتش و سازمان های اعمال شرارت گرفته تا کل ساختار نظم سیاسی و دستگاههای قانونگزاری و اجرائی، از نهادهای حقوقی و مدنی تا مؤسسات برنامه ریزی نظم تولید، از راه اندازی جنگهای خانمانسوز تا سر دادن عربده های عوام فریبانه صلح طلبی! از پنتاگون تا کمیسیون جایزه صلح نوبل و از سپاه پاسداران دولت بورژوازی اسلامی تا نهادهای حقوق بشر و امامزاده های تمدن سرمایه، همه و همه وظیفه پیشبرد همین هدف را به دوش می کشند. متولیان و مدافعان نظام بردگی مزدی در بخشی از جهان سایه هرگونه اعتراض ساده و حق طلبانه کارگران علیه شدت استثمار سرمایه را وحشیانه به رگبار می بندند و در بخش دیگر همین دنیا عین همین وظیفه را با ظاهری آراسته و فریبا توسط نهادهای موسوم به اتحادیه های کارگری به اجراء می گذارند.

سازمان ها و نهادهای ضد کارگری زیر نام دروغین دفاع از کارگر در شرائط روز جهان نقش کاراترین سلاح سرمایه را در سطح بین المللی و به ویژه در بخشی از جهان سرمایه داری علیه هر نوع جهتگیری و هر گونه نفس کشیدن ضد کار مزدی طبقه کارگر ایفاء می کنند. هرگونه شعله خشم ضد سرمایه داری کارگران را با هزاران ترفند در باتلاق مذاکرات سازشکارانه با بورژوازی خاموش و خفه می سازند. مصالح تضمین سود حداکثر سرمایه ها را محتوای قراردادهای جاری کار می کنند و قراردادها را ابزار مین گذاری جاده پیکار طبقاتی ضد کار مزدی توده های کارگر می نمایند. در سطح جهانی برای تبدیل جنبش کارگری بین المللی به ابزار رقابت و ستیز بخش های مختلف هار

بورژوازی به تمامی توطئه های ممکن دست می زنند و در یک کلام علیه رویش و بالندگی و عروج و اقتدار جنبش ضد سرمایه داری طبقه کارگر به هر اقدامی متوسل می گردند.

شورای کارگری «گروئرلوکا» جرقه ای است که در تاریکی زار تسلط سرمایه داری و در یکی از کانونهای مهم اقتدار و یکه تازی فرمیسم راست سندیکالیستی با چاشنی احتراق سرمایه ستیزی و ضدیت با کار مزدی در بستر مبارزات جاری کارگران ظاهر گردیده است. ما تشکیل دهندگان این شورا یک جمعیت چند ده نفری از فعالین مصمم جنبش کارگری نروژ هستیم و هر کدام سالیان زیادی است که در جرگه فروشندگان نیروی کار و به عنوان انسانهای زیر فشار شدید استثمار و شرارت سرمایه داری، برای عقب راندن موج تهاجمات روز به روز این نظام علیه حداقل معیشت و امکانات اجتماعی خویش و همزنجیرانمان تلاش کرده ایم. در همه این سالها با همه توان برای خنثی سازی دسیسه ها و ترفندهای طراحی شده اتحادیه های کارگری ابزار دست سرمایه در کار جدال و جنگ و ستیز بوده ایم. سیر حوادث و پروسه تقابل مستمر با تعرضات توأمان صاحبان سرمایه، دولت و اتحادیه های کارگری سرانجام در مقطع معینی، به ما فعالین هشدار داد که برای تداوم پیکار بالاجبار باید چاره ای دیگر بیاندیشیم. ما اغلب کارگران دست اندر کار تأسیس شورای «گروئرلوکا» در مهد کودک های محله ای به همین نام در شهر اسلو کار می کنیم. در طول این سالها شاهد تنزل مستمر سطح زندگی خویش به نفع سیر صعودی سود سرمایه ها بودیم. کاهش هر ساله شمار همزنجیرانمان به نفع سوداندوزی انبوه تر سرمایه را با چشمان باز مشاهده می کردیم و فشارسنگین ناشی از این کاهش را در بیکار ماندن خیل بردگان مزدی، تنزل فاحش بار آموزش و تربیتی نوسالان جامعه و بالاخره افزایش روزافزون حجم کارهای خویش تجربه می نمودیم. تقلیل سال به سال امکانات تربیتی و تأثیرات مخرب آن بر پروسه پرورش و زندگی آتی کودکان و فراوان معضلات دیگر ناشی از تاخت و تاز سرمایه علیه شالوده حیات انسان های کارگر و فرودست، ما را در کلاف خود می پیچید. واکنش ما به همه این جنایات و تعرضات سرمایه، سر دادن فریاد اعتراض بود اما این اعتراضات و جنب و جوش های مقاومت جویانه، همه جا در همان نخستین گام و در اولین لحظات شکل گیری خود با سد مقاوم مخالفت ها، ترفندبافی ها و کارشکنی های اتحادیه کارگری اسلو مواجه می گردید که یک نمونه بسیار مشخص این تقابل ها در جلسه اتحادیه کارگری محله گرینرلوکا در ماه ژانویه رامی توان به اختصار در اینجا گزارش کرد.

اتحادیه سراسری کارگران بخش خدمات نروژ در پروسه مذاکرات متعارف سازشکارانه و سرمایه پسندانه با اتحادیه کارفرمایان دست به کار تنظیم قرارداد ۲ سال یکبار سطح دستمزدها بود. روز چهارشنبه ۱۶ ژانویه اکثر کارگران مهد کودک های منطقه «گروئرلوکا» بالاتفاق و با تمامی آراء سطح معینی از افزایش دستمزد را همراه چند مطالبه دیگر با هم گفتگو و تصویب کردند. واز نمایندگان خود خواستند که این مصوبه همگانی کارگران را به اتحادیه گزارش نمایند و بر روی جلب توافق اتحادیه با مفاد آن ابرام ورزند. نمایندگان دست کارگران را با وفاداری کامل به انجام رسالت نمایندگی خویش فشار دادند و بر اساس قرار قبلی روز ۳۱ ژانویه به سراغ مسؤلان اتحادیه رفتند. ما نمایندگان در لحظه ورود به سالن خود را در مقابل لشکر انبوه عمله و اکره اتحادیه چی سرمایه داران اسیر دیدیم. مسؤلان کلوب محلی اتحادیه که از پیش در جریان ماجرا قرار داشتند تمامی دار و ندار خود را برای بسیج و لشکرکشی مزدوران سرمایه دوست نوع خویش به کار گرفته بودند حتی کارگران اتحادیه چی بازنشسته را نیز به جلسه دعوت کرده بودند.

ما نمایندگان واقعی کارگران فرصت هیچ نوع ابراز نظر و طرح خواسته های همزنجیرانمان را پیدا نکردیم. عمال اتحادیه چی سرمایه در همان جا بریدند و دوختند و به نام کارگران تصمیم گرفتند، اراده شمار کثیر کارگران مربی مهد کودک ها را بسیار ساده در هم کوبیدند و صلاح سودجویی حداکثر سرمایه را بر کل روند بحث ها حاکم ساختند.

ما فعالین کارگری تشکیل دهنده « شورای کارگران گرونرلوکا» در طول سالهای طولانی کار خویش دائماً با این نوع حوادث رو به رو بوده ایم و آماج تهاجم سازمان یافته مشترک سرمایه داران و اتحادیه های کارگری قرار گرفته ایم. چند تن از ما حتی در درون جنبش اتحادیه ای و به عنوان نمایندگان بسیار مورد اعتماد و ذینفوذ کارگران حوزه های اشتغال خویش با تمامی درایت لازم برای تحمیل مطالبات همزنجیرانمان بر صاحبان سرمایه ها و حامیان اتحادیه چی آنان تلاش کرده ایم. ما کارگران در امتداد این پروسه و از ورای روند طولانی گفتگوهای پیکارجویانه شورائی به صورت دستجمعی در یک روز معین استعفانامه خود را به اتحادیه ها تسلیم کردیم و در همان جا و همان ساعت تأسیس شورای کارگری خویش را اعلام نمودیم. تا لحظه حاضر دهها کارگر مهد کودک ها به عضویت شورا در آمده اند و کارگران بیشتری به حمایت از آن برخاسته اند. شورا در طول همین مدت کوتاه برای ۲ بار به تشکیل مجمع عمومی خود اهتمام کرده است و هر بار شاهد اراده مصمم تر و قاطع تر اعضاء برای تداوم و توسعه سازمانیابی شورائی کارگران بوده است. آخرین مجمع عمومی شورا روز ۲۸ ماه مارس بود در این جلسه همگی به توافق رسیدیم که شورا در روز اول ماه اعلام موجودیت کند. شعله کشیدن این خیزش شورائی در جامعه ای که مهد سیادت رفرمیسم راست و ارتجاعی سندیکالیستی بر جنبش کارگری است فروغی امید بخش برای همه کارگران و تمامی فعالین کارگری به ستوه آمده از یکه تازی های رفرمیسم ضد سوسیالیستی جنبش اتحادیه ای است.

« شورای کارگران گرونرلوکا» در مانیفست اعلام موجودیت خود که به زبان نروژی انتشار یافته است بیش از هر چیز بر وجه انترناسیونالیستی رویکرد خود تأکید دارد. تشکیل دهندگان شورا قبل از هر چیز اعلام داشته اند که با همه توان خود برای ارتباط با کارگران در همه مناطق نروژ و کشورهای اسکاندیناوی و برای سازمانیابی سراسری شورائی کارگران علیه سرمایه داری و نظام بردگی مزدی تلاش خواهند نمود. شورا در همان حال و در همان دقایق نخست کار خود تصریح کرده است که پروسه پیکار خود را جزء پیوسته و لایتجزائی از فرایند پیکار سراسری کارگران جهان علیه سرمایه می داند. نسبت به استثمارجنایتکارانه سرمایه های نروژی از خیل عظیم چند صد میلیون کارگران افریقائی، بنگالی، هندی، چینی، ایرانی، امریکای لاتین و کارگران همه کشورهای دیگر جهان بیشترین حساسیت را نشان خواهد داد. از همه توده های کارگر نروژ خواهد خواست که علیه این جنایات و وحشیگریها دست به پیکار زنند. استثمار هولناک و ضد بشری کودک خردسال چینی و سنگاپوری و بنگالی و افریقائی توسط سرمایه های نروژی را آماج خشم و قهر رادیکال طبقاتی قرار دهند. دست کارگران تمامی این کشورها را در مبارزه علیه سرمایه داران نروژی و دست کلیه کارگران جهان در کار سازمانیابی یک پیکار سراسری انترناسیونالیستی علیه اساس موجودیت سرمایه داری را فشار دهند. شورا اعلام کرده است که برنامه کار خویش برای پیشبرد پروسه این پیکار و سازمانیابی ضد سرمایه داری را حول یک منشور مطالبات پایه ای بین المللی برای همه کارگران جهان و بر محور رویکرد لغو کار مزدی متمرکز خواهد ساخت.

ملک پیرخضری- اردیبهشت ۱۳۸۷